

Út a harmadik hazába

Eltemettük Bér Juliát

2012. június 21-én, 15 órakor, a Felső temetőben végső búcsút vettünk Bér Júlia festő- és grafikusművésztől, városunk első díszpolgárától.

„101 év. Kivételes ember az, akinek a Mindenható ilyen hosszú földi pályát adott. Az évek száma nem csak a legegyszerűbb jellemzője az elhunyt művésznak, de a legkevesebb is, amit róla elmondhatunk. Azért a legkevesebb, mert egyik ember életében sem a hosszú élet és a szép halál, vagy a nehéz betegségben véget érő földi élet rövideége az emlékezés fő szempontja, hanem a megélt élet tartalma, az igazán meghatározó szeretet, amely összekapcsolta hozzátartozóival és embertársaival” – mondta el *Ottó Péter*, Zirc város polgármestere Bér Júlia temetési szertartásán. Hozzátette: a művésznő tavaly nyíló életműkiállításának képei egy éve még a születés évfordulójának örömét öltöztették díszbe, mára az elmúlás ködfüggönyén is átragyogva egy nagyszerű, igazi humanista művészembernek állítanak örök emléket és emelik Őt a halhatatlanok sorába.

A városvezető ismertette a művésznő pályájának főbb állomásait, önéletrajzi naplójának történeteit – kedves emlékeket és megpróbáltatásokat. Elmondta, a városi televízió munkatársaként megismerhette Bér Júlia élettörténetét, aki „átélt két világéget, látta a vért, a szenvedést, az értelmetlen, barbár pusztítást, amely emberek millióit ölte és nyomorította meg testileg és lelkileg. Megerősítette az élet, dacolt a szenvedéssel, a fájdalommal, és alkotásainak leggyakoribb témájaként csak azért is a jó embert, alkotóembert, annak küzdelmeit, munkájának teremtett értékeit választotta”. – A művész, amikor alkot, minden művével kiszakít magából egy kicsinyke darabot, amelyet az alkotásokat szemlélőknek ajándékoz. Bennünk azok által érzések születnek. Így hal meg a művész napról napra, és születik alkotásai által újjá bennünk, más alakban. Bér Júlia mindig a szépet, az igazi értéket kereste, amely az emberek szeretetéből és feltétlen elfogadásából táplálkozott – fogalmazott *Ottó Péter* polgármester. „Nekem szerencsére két hazám van, Magyarország és Csehszlovákia, a szívemben két hön szeretett város él örökké, Zirc és az aranyos Prága” – idézte a művésznő gondolatait a városvezető.

Huszár G. Lőrinc plébános atya Szent Lukács evangéliumából idézett, és arról beszélt, hogy a keresztény temetés hálaadás mindazon dolgokért, amelyeket elhunyt testvérünk által kaphattunk a gondviselő Istentől. „Kincseit két kézzel szórva adtak át másoknak” – tolmácsolt az atya Bér Juliáról alkotott gondolatokat a jelenlévők felé. Felhívta a figyelmet arra, hogy – bár a művésznő élete során messze elkerült innen – Zirc több szempontból is meghatározó állomása volt az életútjának. Elmondta, nem véletlen, hogy életének utolsó szakaszát is itt töltötte. Itt született, itt hunyt el, s itt helyezük földi maradványait nyugalomra. Foglalkozására utalva úgy fogalmazott: a művészek feladata, hogy minden szépség forrását, az örök szépséget, az Istent a művészet saját eszközeivel tegyék tapasztalhatóvá, érzékelhetővé a világ számára. A szertartást megtisztelte jelenlétével *Michal Cerny*, a Cseh Centrum igazgatója is.

A temető végében egy díszparcella került kialakításra, odakísértük utolsó útján Bér Juliát. *Huszár G. Lőrinc* atya imádkozott a művésznő lelki üdvéért, majd megáldotta a koszorúkkal átölelt urnaoszlopot. Önkormányzatunk emlékkönyvet nyitott a helyszínen, amelybe elhelyezték névjegyüket, szívből jövő gondolataikat a búcsúzóik.

A kertet, ahol a síremlék áll, tuják övezik, csüngő szederfák töltik meg élettel, madárcákok dalolnak majd benne, s látni onnan egész Zircet...

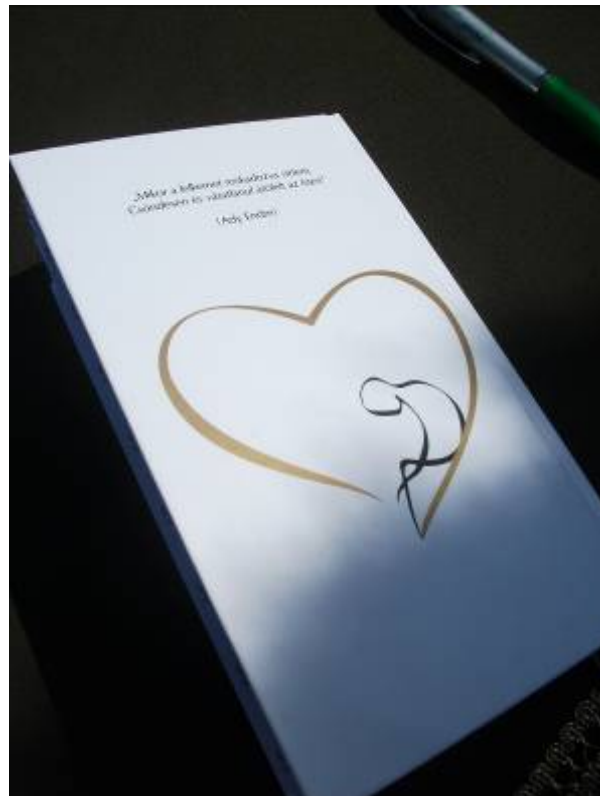
Bér Júlia temetése képekben:

Kelemen Gábor